

Nota de premsa
27 d'abril de 2006

Recomanacions del Síndic a les administracions amb relació a l'assetjament immobiliari

L'adjunta al síndic Laura Díez ha participat avui en la jornada sobre assetjament immobiliari i dret a l'habitatge organitzada conjuntament per la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona i la Secretaria d'Habitatge del Departament de Medi Ambient i Habitatge.

Durant la seva intervenció, l'adjunta, ha explicat les actuacions del Síndic sobre habitatge. Ha abordat problemes concrets sobre el dret a un habitatge així com polítiques d'urbanisme que facilitin un habitatge digne; s'ha centrat especialment en l'assetjament immobiliari i ha plantejat un seguit de recomanacions a les administracions sobre aquesta problemàtica.

El Mobbing immobiliari

L'arrel de l'assetjament es troba en la confluència de dos vectors que són les expectatives de plusvàlua o d'especulació urbanística dels propietaris de pisos i el fet que la majoria d'afectats acostuma a ser col·lectius vulnerables com ara gent gran, joves amb salaris precaris, persones que viuen situacions de pobresa.

En molts casos es fa difícil discernir les característiques d'alguns assetjaments perquè la realitat de molts lloguers es desconegeix i els mecanismes de pressió són molt variats i sovint difícils de definir penalment.

Recomanacions amb relació a l'assetjament

1- Promoure actuacions sobre barris degradats del centre de les ciutats, que expulsen els pobres i fer possible la reocupació dels desnonats: garantir la reocupació dels que ja hi eren.

2 - Modificar la legislació sobre arrendaments urbans, tenint en compte la situació concreta de les persones i des de la perspectiva dels col·lectius més vulnerables; discriminació en funció de l'edat, com per exemple l'edat com a limitador d'accions, demanar l'acreditació a l'arrendatari en processos de desnonament, etc.

3- Proposar pactes o convenis amb empreses subministradores de serveis bàsics (aigua, gas, electricitat) per evitar mecanismes d'assetjament. Que les empreses puguin verificar *in situ* les irregularitats.

4- Les policies locals s'haurien de dotar d'unitats d'anàlisi de situacions d'assetjament, amb intervencions de proximitat

5- Crear serveis públics i gratuïts d'assessorament en matèria d'arrendaments urbans, amb una especial consideració a la problemàtica del *mobbing*, -sense esperar a una situació de desnonament- i millorar i impulsar els serveis ja existents (Servei d'Orientació Jurídica dels Col·legis d'Advocats, i l'oficina d'informació als consumidors de l'Ajuntament de Barcelona).

Mesures preventives

6 - Impulsar la xarxa de pisos d'inclusió.

7 - Impulsar les línies d'ajut a llogaters d'una manera àgil i estable

Altres consideracions del Síndic sobre el dret a l'habitatge

Una problemàtica estructural

L'accés a un habitatge digne i assequible constitueix avui dia una problemàtica estructural que s'hauria d'abordar a curt i mig termini des de diversos àmbits:

Urbanístic: Amb una planificació que garanteixi les reserves de sòl necessàries per a construir habitatge de protecció oficial i que permeti abaratir el sol).

Social: Amb el disseny d'una política d'habitatge especialment orientada a aquelles persones que tenen més dificultats per a accedir a un habitatge).

Econòmic: Amb ajuts per a l'adquisició o lloguer d'un habitatge.

L'accés a l'habitatge

La problemàtica d'accés a l'habitatge és especialment preocupant per a determinats sectors de població: persones en risc d'exclusió, la gent gran i els joves. A aquests sectors, se n'hi afegeixen d'altres amb problemàtiques similars: persones immigrants, famílies monoparentals, etc. Cal prendre mesures de discriminació positiva per poder garantir l'exercici general d'aquest dret bàsic.

Durant el 2005 i els primers mesos del 2006 han arribat en forma de queixa diverses problemàtiques que evidencien aquesta dificultat d'accedir a un habitatge digne.

Manca d'habitatge per a gent jove, dificultats per a trobar pisos de lloguer per a gent gran, persones que són desnonades perquè tenen unes pensions molt baixes, famílies senceres vivint en una sola habitació o en pisos sense condicions, etc són exemples de les queixes que ha tramitat el Síndic

Es fa, per tant, necessari disposar d'un parc d'habitatges protegit, estable i permanent que pugui donar sortida a les diverses situacions amb una atenció especial als col·lectius més desfavorits que no poden accedir al mercat lliure.

Aquest parc d'habitatges hauria de tenir un cens i posar-se en marxa el registre unificat que permetés una major informació i transparència tant pel que fa a la presentació d'una sol·licitud per a accedir a un habitatge, com per a l'adjudicació dels pisos disponibles per a evitar situacions com les que arriben al Síndic de denúncies d'habitatges protegits buits.

Aquest any el Síndic lliurarà al Parlament un informe monogràfic per reflexionar sobre els obstacles en l'exercici d'un dret bàsic, vistos tant des dels particulars que presenten les queixes com des de les administracions públiques, i les dificultats per fer-lo possible.

CONTACTE MITJANS

Ton Clapés

T: 93 301 80 75 – 675 78 03 34

premsa@sindic.org

www.sindic.org